

LXXXII.

Forslag til Lov

Eftertryk m. M.

(Som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget den 12te November 1857.)

§ 1.

Forfatteren af et offentliggjort Skrift skal, naar han derpaa har navngivet sig, være udelukkende berettiget til ganske eller for en Deel paany at lade det afstrykke eller paa anden Maade ad den mekaniske Vej mangfoldiggjøre.

§ 2.

Har Forfatteren af et Skrift overdraget sammes Udgivelse til en Anden, tør hverken han selv eller, førend 30 Aar efter Forfatterens Død, nogen Trediemand deraf foranstalte et nyt Dplag, saalange det tidligere ikke er udsolgt. Derimod skal saadan Overdragelse ikke berettige Forlaggeren til at foranstalte nye Dplag, uden forsaavidt Retten dertil udtrykkelig er ham overdraget.

Dog kan Forfatteren ikke overdrage nogen udelukkende Ret for et længere Tidsrum, end 30 Aar efter sin Død.

§ 3.

Har Forfatteren ikke afhændet sin Ret til at udgive et Haandskrift eller til af et tidligere offentliggjort Skrift at foranstalte nye Dplag, skal hans Ret efter hans Død for et Tidsrum af 30 Aar tilkomme den, hvem han

ved Testamente har overdraget samme, i Mangel deraf hans Ægtefælle, efter dennes Død hans Arvsarvinger og, hvor saadanne ikke findes, hans Sødsfænde.

§ 4.

Naar et Skrift er forfattet af flere derpaa navngivne Personer, uden at hver fremtræder som Forfatter af nogen bestemt paavifelig Deel deraf, blive de i §§ 2 og 3 fastsatte 30 Aar at regne fra den Længstlevendes Dødsaar.

§ 5.

Som Forfatter ansees og den, som oversætter et Skrift fra et andet Sprog for sin Oversættelses Bedkommende.

§ 6.

Anonyme og pseudonyme Bærker samt Skrifter, som først udkomme efter Forfatterens Død, skulle nyde den i §§ 1, 2 og 3 omhandlede Beskyttelse i 30 Aar fra Udløbet af det Aar at regne, i hvilket de først bleve udgivne. Med Hensyn til anonyme og pseudonyme Skrifter skal imidlertid den fulde Beskyttelse indtræde, naar Forfatteren inden Udløbet af hine 30 Aar navngiver sig selv eller af en dertil Berettiget navngives enten paa en ny Udgave